

בש"פ 5256/23 - משה תני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5256/23

לפני: כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ

המבקש: משה תני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בתל אביב-יפו (השופט צ' קאפח) מיום
28.6.2023 בעמ"ת 61419-06-23

בשם המבקש: עו"ד רוני שוורץ

החלטה

לפניי בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט צ' קאפח) מיום 28.6.2023 בעמ"ת 61419-06-23, בגדרה נדחה ערר המבקש על החלטותיו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו מיום 22.6.2023 (השופטת ש' קוטין) ומיום 26.6.2023 (השופטת ח' מאירוביץ) במ"ת 19946-06-23. בהחלטות אלה קבע בית משפט השלום כי קיימות ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למבקש בכתב האישום שהוגש נגדו, והורה על עריכת תסקיר מעצר לבחינת היתכנותה של חלופת מעצר.

לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

הלכה היא כי בקשת רשות לערור תיבחן לפי אמת מידה מצמצמת, ולפיה תינתן רשות לערור רק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או כאשר מתקיימות נסיבות ייחודיות המעלות חשש לעיוות דין המצדיקות התערבות (ראו: בש"פ 5678/18 מדינת ישראל נ' ...)

שבו, פסקה 11 (26.7.2018); בש"פ 2714/21 רצון נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (26.4.2021); בש"פ 2092/22 ואקנין נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (24.3.2022)). בחינת הבקשה לפי אמות מידה אלה מעלה כי זו אינה באה בגדרם של אותם מקרים חריגים.

ככלל, אין מקום לפנות לערכאת הערעור בטרם סיימה הערכאה הדיונית את בחינת הבקשה למעצר עד תום ההליכים לרבות בחינת חלופת מעצר, אלא בנסיבות מיוחדות המצדיקות זאת (ראו: בש"פ 4295/22 מחאמיד נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (28.6.2022); בש"פ 4017/22 געפרי נ' מדינת ישראל (22.6.2022)). הן הערר לבית המשפט המחוזי והן הבקשה שלפניי הוגשו עוד בטרם ניתנה החלטה סופית בבקשה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים. בית המשפט המחוזי, כמו בית משפט השלום, סבר כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למבקש בכתב האישום, וכי נשקפת ממנו מסוכנות המקימה עילה למעצרו. לשם בחינת היתכנותה של חלופת מעצר, ראה בית משפט השלום להורות על הזמנת תסקיר מעצר בעניינו של המבקש. התסקיר צפוי להיות מוגש עד ליום 25.7.2023, ודיון נוסף בעניינו של המבקש קבוע ליום 26.7.2023. בנסיבות אלה, לא מצאתי טעם המצדיק לשוב ולבחון בשלישית את השגותיו של המבקש על קיומן של ראיות לכאורה - השגות הנושאות אופי פרטני חרף הניסיון לעטות עליהם אצטלא עקרונית - עוד בטרם הסתיים הדיון בעניינו.

הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ"ד בתמוז התשפ"ג (13.7.2023).

שׁוֹפֵט